

til Obligationer for Baan til Communen og for at bruge Stempelpapir til Transport af disse Obligationer, og en lignende Lov er givet vedkommende Aarhus Havneklasse; maaffee er der flere Love af samme Slags. Nu forekommer det mig, at det vil være det Hensigtsmæssigste, at lade det staae ligesom hidtil med Hensyn til Begunstigelser i Henseende til Stempelpapir. De ærede Herrer i Fleertallet, og navnlig den ærede Ordfører, erkjende, at der fremtidig vil kunne blive Tilfælde, hvor der behøves Undtagelser fra Stempeloven. Deri er jeg enig med ham; men jeg mener, at den letteste Maade, hvorpaa dette kan ordnes, er at overlade Afvigelserne til Ministerens Afgjørelse, naar han vil afgjøre dem paa egen Haand, og vil han ikke det, kan han enten sige Nei eller indbringe et Lovforslag derom, saaledes som det er skeet ved de Love, jeg nyligt nævnte. Det er derfor jeg har holdt paa det hidtil Bestaaende. Den ærede Ordfører siger, at Hensigten med § 75 er at bringe Orden tilveie i alle disse Begunstigelser, som i Tidernes Løb have fundet Sted. Det kan være, at det kan opnaaes derved; jeg modsætter mig ikke, at Ministeren faaer Tilladelse til at indfordre Beviis fra Alle, der have Ret til Begunstigelser med Hensyn til Stempelpapir; det modsætter jeg mig paa ingen Maade; men jeg siger, at først naar disse Oplysninger ere tilveiebragte, kan Ministeren see, om det er nødvendigt at gaae til Rigsdagen med en Lov. Jeg siger, at paa det Standpunkt, vi nu staae, er det ubetimeligt at sige, at alle disse bestaaende Begunstigelser skulle indbringes i Rigsdagen og gøres til Gjenstande for Love. Vilde det f. Ex. ikke være besynderligt, om Ministeren kom her med den Lov, hvorefter Kjøbenhavns Commune har faaet fritagelse for at skrive sine Obligationer paa stemplet Papir, eller med Loven, hvorefter Aarhus Havneklasse har faaet en lignende Frihed? Vilde det ikke være besynderligt, om vi her skulde behandle disse Love endnu engang? Det forekommer mig derfor, at vi trøstigt kunne overlade det til Ministeren selv at bestemme, hvilke Love han vil indbringe, og at vi ikke behøve at gjøre det til nogen absolut Pligt for ham at indbringe alle Begunsti-

gelskerne her i Thinget. Det er derfor jeg har modsat mig Slutningen af § 75, hvorefter jeg paa ingen Maade har modsat mig den egentlige Bestemmelse, som Paragraphen indeholder. Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 87, som gaaer ud paa, at Stempelovertrædelser kun skulle mulktres een gang. Jeg troer, at Fleertallet har her Analogien for sig i Lovgivningen. Naar der f. Ex. begaaes en ulovlig Handel, straffes kun Sælgeren, ikke Modtageren, ligesom heller ikke de Personer, som have spilst af den ulovlige Vare, hvormed der drives Handel, og saaledes kan man forfølge Exemplet i mange Retninger; man kan forfølge det med Hensyn til Tolddefraudationer og andre Skattedefraudationer, f. Ex. naar en Mand ikke melder sin Bygning til Bygningsafgift, saa skal han betale et vist Beløb i Mulkt, men fordi der har været flere Tiere i Rab af samme Bygning, der have gjort sig skyldig i samme Forseelse, sørges dog ikke Straffen. Det forekommer mig derfor, at Forslaget under Nr. 87 ikke blot har Billigheden for sig, men ogsaa at det er det Sædvanmæssige i Henseende til den Slags Politiforskrifter i vor Lovgivning.

Judenrigsministeren ad interim:

Jeg skal blot bemærke, at denne Lov har naturligvis ligesom alle andre Love været under Overveielse i det samlede Ministerium, og altsaa have ogsaa de Ministre, hvis Interesse væsentligt berøres ved den omhandlede Paragraph, havt Leilighed til at gjøre deres Mening gjældende.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Lovudkastets §§ 65, 66, 67 og 68 (see Anh. A. Sp. 665—67) vedtoges uden Afstemning.

1) Forslag af Udvalget til § 69:

Istedetfor „Taxt 1 Rd.“ sættes i Slutningen af 1ste Stykke „Taxt 48 f.“ vedtoges eenstemmig med 69 Stemmer.